Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0855
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 23 februari 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: Veldsink Groep B.V., gevestigd te Neunen, h.o.d.n. NBG B.V, verder te noemen de aangeslotene
Datum uitspraak	: 1 oktober 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

In 2005 heeft de consument NBG Finance B.V. ingeschakeld voor advies en bemiddeling bij het verkrijgen van een hypothecaire geldlening. De consument beklaagt zich over de dienstverlening destijds en stelt dat NBG Finance B.V. is tekortgeschoten in de op haar rustende verplichtingen jegens de consument. In 2014 is een deel van de activa van NBG Finance B.V. overgenomen door de rechtsvoorganger van NBG B.V. welke onderneming onderdeel is van de Veldsink Groep. De aangeslotene heeft zich tegen de stellingen van de consument verweerd. Daarbij heeft de aangeslotene onder meer aangevoerd dat zij niet de juiste partij is en dat de vordering van de consument is verjaard. De commissie heeft geoordeeld dat de vordering is verjaard. De vordering van de consument is afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van aangeslotene; 4) de repliek van de consument.

1.2 De commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar reglement. De uitspraak is daardoor niet bindend.

2. Het geschil

2.1 In 2005 heeft de consument zicht tot NBG Finance B.V. (hierna: de adviseur) gewend voor het oversluiten van zijn hypothecaire geldlening en het verkrijgen van een extra leensom voor een verbouwing van zijn woning. In navolging hiervan is een financieringsconstructie bedongen bij de geldverstrekker met een leensom van € 212.500,-. De geldlening bestond uit een beleggingshypotheek en een levenhypotheek. In de aan de geldverstrekker verpande beleggingsrekening is een storting gedaan van € 60.000,-.

Daaruit werd maandelijks een bedrag onttrokken ten behoeve van het voldoen van een deel van de maandlasten. Voor de beleggingsverzekering werd uitgegaan van een rendement van 8% per jaar. Hiermee zou na verloop van 30 jaar een kapitaal van € 112.500,- worden opgebouwd ten behoeve van de aflossing op de hypotheek. In 2008 heeft de consument de beleggingsverzekering omgezet.

2.2 Begin 2014 heeft de consument zich bij de adviseur beklaagd over de afgesloten lening. De adviseur heeft in februari 2014 gereageerd op de klacht en aangeboden nader met de consument in gesprek te gaan. Daarop heeft de consument niet gereageerd. Medio 2014 heeft de adviseur een deel van zijn activa verkocht aan de rechtsvoorganger van NBG B.V. en in 2015 is vervolgens de vennootschap van de adviseur gefailleerd.

2.3 In oktober 2020 heeft de consument van de beheerder van de beleggingsrekening bericht ontvangen dat de beleggingsrekening leeg is en geen verdere betalingen vanuit deze rekening kunnen worden gedaan. De consument heeft zich vlak daarna tot de adviseur gewend en zich wederom beklaagd over het gegeven advies en de afgesloten producten. Een nadere uitwisseling van standpunten heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid en de consument heeft een klacht bij Kifid ingediend.

De klacht en vordering

2.4 De consument vordert vergoeding van de als gevolg van het handelen van de adviseur geleden schade welke door hem is begroot op € 164.800,-. Dit bedrag ziet op de te missen uitkeringen uit het beleggingsdepot tot het einde van de looptijd van de geldlening. Aan deze vordering legt de consument ten grondslag dat de adviseur in het kader van de totstandkoming van de geldlening de op hem rustende zorgplicht heeft geschonden. De consument heeft gesteld dat de adviseur ten tijde van het adviestraject in 2005 het klantbelang heeft achtergesteld aan het ontvangen van zoveel mogelijk provisie en een voor de consument te risicovolle financieringsconstructie heeft bedongen waarbij het voorgestelde rendement niet is behaald. Bovendien is er geen overlijdensrisicoverzekering afgesloten voor de partner van de consument welke in 2009 is overleden.

Het verweer

2.5 De aangeslotene heeft zich verweerd stegen de stellingen van de consument. Voor zover nodig zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De consument heeft zich in de onderhavige klachtenkwestie beklaagd over de dienstverlening van de adviseur met betrekking tot de in 2005 afgesloten hypothecaire geldlening.

Omdat de onderneming van de adviseur deels is overgenomen en deels is opgehouden te bestaan heeft de aangeslotene het verweer gevoerd. Deze heeft als verweer onder andere aangevoerd dat de vordering van de consument is verjaard. De aangeslotene stelt dat de consument al begin 2014 constateerde dat de situatie met betrekking tot de geldlening niet was conform de verwachting bij het aangaan ervan in 2005 en op langere termijn onhoudbaar zou zijn. Nu de consument de adviseur vervolgens pas in oktober 2020 aansprakelijk heeft gesteld voor de als gevolg van de advisering en bemiddeling bij het tot stand komen van de geldlening geleden schade, is diens vordering volgens de aangeslotene verjaard.

3.2 De commissie zal eerst het verst strekkende verweer van de aangeslotene beoordelen, namelijk dat de vordering van de consument is verjaard. Als dat verweer slaagt, komt de commissie niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht omdat de vordering dan wordt afgewezen.

Is de vordering met betrekking tot het in 2005 gegeven advies verjaard?

3.3 Een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart op grond van artikel 3:310 lid 1 Burgerlijk Wetboek (BW) door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden. Naar vaste rechtspraak van de Hoge Raad moet de eis dat de benadeelde bekend is geworden met zowel de schade als de daarvoor aansprakelijke persoon aldus worden opgevat dat het hier gaat om een daadwerkelijke bekendheid met de schade die hij lijdt of zal lijden, zodat het enkele vermoeden van het bestaan van schade niet volstaat. Ook moet de benadeelde voldoende zekerheid hebben verkregen dat de schade is veroorzaakt door tekortschietend of foutief handelen van de betrokken persoon.[1] De verjaringstermijn van artikel 3:310 lid 1 BW begint pas te lopen op de dag na die waarop de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot vergoeding van de door hem geleden schade in te stellen.

3.4 De consument heeft begin 2014 per e-mail gecorrespondeerd met de adviseur waarin hij gemotiveerd stelt dat hem geen passend advies is verstrekt in 2005 en dat hij de adviseur verzoekt om een oplossing voor zijn klacht. Uit het dossier volgt dat de consument begin 2014 bekend was met de in deze procedure aan haar vordering ten grondslag gelegde tekortkomingen van de adviseur en met de volgens de consument als gevolg daarvan geleden schade. De stelling van de consument dat hij pas in oktober 2020 daadwerkelijk zijn vordering kon instellen omdat hij bericht kreeg van de aanbieder dat het beleggingsdepot bijna leeg was en hij inmiddels Wft-gecertificeerd was op het gebied van hypotheken en daardoor meer kennis over het onderwerp, is niet aannemelijk.

[1] Zie daarvoor HR 31 maart 2017, ECLI:NL:HR: 2017:552.

De commissie overweegt hiertoe dat de adviseur heeft gesteld dat de consument hierover periodiek is geïnformeerd door de aanbieder hetgeen door de consument onvoldoende is weerlegd. Daarnaast is door de consument aangegeven dat hij hier jaarlijks bij het invullen van de belastingaangifte aan werd herinnerd en dat hij doordat het beleggingsdepot een aantal keren van aanbieder is gewijzigd, door de bomen het bos niet meer zag en inlog-gegevens niet meer kon vinden.

3.5 De consument heeft pas in oktober 2020 weer bij de adviseur geklaagd over het advies. Er is geen sprake geweest van een tijdige zogenoemde stuitingshandeling.[2] Dit betekent dat de verjaringstermijn van vijf jaren is verstreken. Voor zover de klacht van de consument ziet op het in 2005 gegeven advies en de bemiddeling bij de hypothecaire geldlening acht de commissie de schadevordering van de consument verjaard en zal de commissie geen inhoudelijk oordeel kunnen geven.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

[2] Zoals bedoeld in artikel 3:316 lid 1 BW.